

А сенс буття людини для церкви очевидно відомий – врятувати душу та досягти Царства Небесного.

Підбиваючи підсумки, можна сказати, що у християнстві та сучасній українській філософії присутні такі спільні риси: кордоцентризм та розглядання проблем суспільного ладу. І хоча відмінностей значно більше, спільні проблеми дозволяють людям з різними світоглядами об'єднуватись для вирішення питань, які однаково хвилюють і християнина, і сучасного українського філософа.

Немикіна О.С.
Науковий керівник Дишкант Т.М.
НТУ «ХП»

ФРІДРІХ НІЦШЕ: ПОГЛЯДИ ТА ІДЕЇ

Фрідріх Ніцше був німецьким філософом, який жив у 19 столітті. Він черпав натхнення у таких діячів, як Сократ, Артур Шопенгауер, Ральф Уолдо Емерсон, Ріхард Вагнер та Йоганн Вольфганг фон Гете. Його роботи найчастіше іронічні та викладені у стилі афоризмів, через що отримують неоднозначні інтерпретації, викликають багато розбіжностей. Його філософія була революційною для свого часу і досі має великий вплив на сучасну думку. Спробуємо розібратися, завдяки яким положенням це відбувається.

Філософія Ніцше, насамперед, філософія індивідуума, але не індивідуаліста. Прагнення зрозуміти особистість, знайти вихід з кошмарів епохи - епохи подвійної моралі в усьому: у відносинах з людьми, націями, державами, у відношенні до самого себе – такою бачиться мета філософських побудов Ніцше.

Ніцше одним із перших поставив під сумнів єдність суб'єкта, причинність волі, істину як єдину основу світу, можливість раціонального обґрунтування вчинків. Його погляди і ідеї були важливими для розвитку філософії, літератури, психології та культури загалом.

Основні риси його філософського спадку включають наступне:

- Воля до влади: Ніцше вважав, що головною джерело руху в людському житті є воля до влади, бажання до самореалізації і досягнення власного потенціалу.

- Універсальне переосмислення цінностей: констатуючи деградацію суспільних процесів, Ніцше висунув ідею, що існуючі моральні і культурні цінності є продуктом слабких і покірних, і їх потрібно переосмислити. Він висловив поняття «переоцінка всіх цінностей», яке означає перегляд і переоцінку суспільних норм і цінностей.

- Занурення в психологію: Ніцше вивчав психологію і психологічні процеси, і його роботи містять аналіз різних психологічних станів і явищ, таких як влада, відчуття вини, творчість і багато інших, що значно поповнило філософський словник.

Безбожність і критика релігії: Ніцше славиться своєю заявою «Бог помер», що він розглядав як смисловий крах християнської моралі та релігії. Він виступав проти християнства та інших релігійних систем як джерела утисків і пригнічення.

- Овермен («Надлюдина»): Ніцше вважав, що справжня мета людини - розвинути в надлюдину, яка вільна від традиційних моральних обмежень, в яких він вбачає диктат посередності. Надлюдина ж створює власні цінності.

- Перспективізм: Ніцше вважав, що істина і цінності є відносними і залежать від точки зору кожної особи. Він закликав до прийняття різноманітності поглядів і підходів до життя.

Філософія Ніцше була революційною для свого часу. Вона закликала людей бути творцями власного життя і жити повноцінно і значуще.

Обеднік С. Р.
Науковий керівник Дишкант Т.М.
НТУ «ХП»

ФРІДРІХ НІЦШЕ ЯК КРИТИК ХРИСТІЯНСЬКОЇ МОРАЛІ

Фрідріх Ніцше добре відомий своїми творами в яких можна побачити різко негативне ставлення філософа до релігії, зокрема до християнства. Ця